

endast för delägarna och fordringsägarna föreskrivs en rätt att begära att åtal väcks som får till följd att ett allmänt och effektivt skydd för tredje man utesluts?

- 4) Skall de ovannämnda direktiven, och då särskilt bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG, såsom det kompletterats genom direktiven nr 83/349 och 90/605), tolkas så, att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat, i vilken det – vid åsidosättande av bolagens skyldigheter vad gäller offentliggörande och lämnande av rättvisande uppgifter och som uppställts till skydd för "såväl bolagsmännen som tredje mans intressen" – föreskrivs en mekanism vad gäller väckande av åtal och ett påföljdssystem, vilka är särskilt differentierade och enligt vilka åtal kan väckas endast på begäran av målsäganden för överträdelse som medför skada för delägare och fordringsägare och allvarigare och effektiva påföljder uteslutande förbehålls dylika fall?

(1) EGT L 65, 14.03.1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3.

(2) EGT L 222, 14.08.1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17.

(3) EGT L 193, 18.07.1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 59.

(4) EGT L 317, 16.11.1990, s. 60; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 107.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 18 mars 2003 i målet mellan Georg Dörr och Ibrahim Ünal

(Mål C-136/03)

(2003/C 135/18)

Verwaltungsgerichtshof begär genom beslut av den 18 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 26 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Georg Dörr och Ibrahim Ünal beträffande följande frågor:

1. Skall artiklarna 8 och 9 i rådets direktiv 64/221/EEG⁽¹⁾ av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa tolkas så, att de administrativa myndigheterna – oberoende av att det finns en instansordning mellan myndigheterna – förutom i brådskande fall inte får fatta beslut om utvisning från territoriet utan att något yttrande erhållits från behörig myndighet (denna möjlighet finns inte enligt den österrikiska lagstiftningen) enligt artikel 9.1 i direktivet om

det är tillåtet att överklaga dessa myndighetsbeslut till förvaltningsdomstolar, men med följande begränsningar: Överklagandet har inte i sig uppskjutande verkan, domstolarna får inte göra någon lämlighetsprövning och domstolarna får endast upphäva det överklagade beslutet. Dessutom får den ena domstolen (Verwaltungsgerichtshof) endast göra en begränsad prövning av de faktiska omständigheterna (Schlüssigkeitsprüfung) och den andra domstolen (Verfassungsgerichtshof) endast göra en prövning av huruvida rättigheter som skyddas enligt grundlagen har åsidosatts?

2. Skall de garantier för rättsskydd enligt artiklarna 8 och 9 i det direktiv som nämnts ovan under den första punkten anses gälla turkiska medborgare, vars rättsstatus framgår av artiklarna 6 eller 7 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen antaget av det associeringsråd som inrättats genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet?

(1) EGT L 56, 4.4.1964, s. 850; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 28.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 mars 2003 av Republiken Italien

(Mål C-138/03)

(2003/C 135/19)

Republiken Italien har den 27 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Umberto Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av Ivo Maria Braguglia och Antonio Cingolo, avvocati dello Stato.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara dels skrivelsen av den 20 januari 2003 nr 100629 (dok. 19), mottagen den 21 januari 2003, genom vilken Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för Regionalpolitik – Regionalstöd i Frankrike, Grekland, Italien, meddelade beslutet att minska en del av det stödbelopp som begärts för POP "Ricerca, Sviluppo Tecnologico e Alta Formazione" 2000–2006,

— dels skrivelsen av den 3 mars 2003 nr 102627 (dok. 21) i vilken minskningsbeloppets storlek fastställdes, samt dels alla åtgärder som har samband därmed och följer därav, och förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden hävdar att de ifrågasatta skrivelserna inte tycks vara ett resultat av att ett sådant förfarande för att fatta beslut som föreskrivs i kommissionens arbetsordning (K(2000) 3614 av den 29 november 2000 iakttagits. Förfarandebestämmelser har således åsidosatts vilket innebär att de ifrågasatta åtgärderna är ogiltiga, inte minst med tanke på att deras innehåll är av extern innebörd.

Sökanden hävdar även att kommissionen har antagit de ifrågasatta rättsakterna med uppenbart åsidosättande av artikel 32 i förordning EG nr 1260/99⁽¹⁾ och av regel 1.1 och 1.2 i bilagan till kommissionens förordning nr 1685/2000⁽²⁾.

Sökanden hävdar slutligen att de beslut som antagits genom de ifrågasatta åtgärderna är rättsstridiga eftersom de är motiverade på ett motsägelsefullt och bristfälligt sätt och eftersom sökandens skydd för berättigade förväntningar har kränkts.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 39.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 27 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-140/03)

(2003/C 135/20)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Maria Patakia vid kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har åsidosatt artikel 43 EG genom att ha antagit och inte upphävt lag nr 971/79 enligt vilken det inte är tillåtet för en legitimerad optiker

att som fysisk person driva mer än en butik för optiska artiklar, vilket utgör en inskränkning av den fria etableringsrätten för optiker som fysiska personer,

— fastställa att Republiken Grekland har inskränkt den fria etableringsrätten för optiker som juridiska personer på grund av att det råder begränsningar för juridiska personer som inte gäller för fysiska personer, vilket strider mot artikel 43 EG och artikel 48 EG jämförd med artikel 43 EG, genom att Republiken Grekland har antagit lag nr 91/119 och lag nr 2646/98 enligt vilka en juridisk person endast kan öppna en butik för optiska artiklar i Grekland under förutsättning att

— tillstånd att öppna och driva en butik för optiska artiklar har erhållits i en godkänd optikers namn/en fysisk person, att den person som erhållit

— tillståndet att driva butiken deltar med minst 50 procent i aktiekapitalet och i bolagets vinster och förluster samt att bolaget har formen av ett handelsbolag eller kommanditbolag med personligt ansvar,

att den ifrågavarande optikern endast deltar i ett bolag som äger en butik för optiska artiklar såvida tillståndet att öppna och driva en butik för optiska artiklar har utfärdats åt en annan optiker som har ett tillstånd,

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Inskränkningar i fysiska personers fria etableringsrätt.
2. Inskränkningar i juridiska personers fria etableringsrätt.
3. De ovan angivna inskränkningarna saknar motivering.